

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

De Postryder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

TONGEREN, DEN 9 JANUARY.

De eendragt.

Er is niets zoo schoon, niets zoo wenschelyk dan de eendragtigheid onder de inwoners eener zelfde stad. Door de eendragt, hebben de ouden gezegd, komen kleine zaken tot groote verhouding, terwyl door de tweedragt de grootste ten onderen gaen. *Concordiâ parvâ res cresunt discordiâ maximâ dilabuntur*. Dat schreven onze voorvaders op de gouden dukaten.

Zy zyn zoo schoon, zoo wenschelyk, zoo genoeglyk, de weldaden welke de eensgezindheid onder de menschen te wege brengt; maer zy zyn zoo jammerlyk, de kwade gevolgen der verfoeielyke tweedragt. Bestemd om te zamen te leven, elkanderen, immers altyd in de dagelysche betrekkingen en verhandelingen, in de openbare gezelschappen te ontmoeten, is het zoo aangenaem des avonds onder vriendschappelyke gesprekken onder elkanderen uit te rusten van de vermoeijenissen van den dag.

Maer wat stomme, wat zure, afkeerige gezigten levert de tweedragt niet op by die gedurige ontmoetingen? In stede van gulhartige zamenspraken, vriendelyke en vrolyke byeenkomsten, overlegt en scherpt de afgunstige tweedragt hare verfoeielyke lasteringen om alles ten kwade uit te leggen.

Terwyl de eensgezindheid, de vriendschap onder de burgers maekt dat de eene zich verheugt over den welstand van den anderen, dat de eene vertroostend deel neemt in de ongelukken en wederwaardigheden van den anderen, brengt de venynige tweespalt, inteendeel, te wege, dat de eene boosaerdig plezier heeft in het verdriet van den anderen hetwelk hy door bitsige spotteryen en kwaadaerdige uitleggingen nog vergroot en verbittert.

L'Union fait la force, zegt de vaderlandsche leus, gegraveerd op de nationale wapens, op het geld der Belgen, om hen gedurig te herinneren dat de eensgezindheid niet alleen de magt, niet alleen den zedelyken welstand, maer ook den stoffelyken voorspoed der bevolking in 't algemeen en van ieder in het byzonder bybrengt. De vrede onder de menschen brengt den voorspoed onder hen, en daarom noemden de dichters der oudheid hem den gulden vrede, *aurea pax*!

Wanneer wy dus aen onze geabonneerden, aen onze stadsgenoten in 't algemeen, de eendragt, de eensgezindheid, den gulden vrede wenschen, dan vermeen wy hun toe te wenschen, het schoonste, het beste, het grootste der goederen waernaer eene bevolking streven kan, om dat er alle welzjn moet uit voortvloeyen om hen zoo gelukkig te maken als men hier op aerde zyn kan.

Wat ons betreft, wanneer wy, by de toekomstige kiezingen de trotsche, nydige heerschzucht zullen zien rondzweven met de dompige toorts der tweespalt in de hand, zullen wy de magtige eensgezindheid met de zuiver lichtende fakkel der eendragt tegen haer oproepen, en gelyk het heldere licht het mindere in de schaduw plaetst, *lumen majus offuscat lumen minus*, zoo zullen de burgers welligt hunne beslissende stemmen tot den vrede, tot de eensgezindheid keeren, omdat de welstand, het genooge onder elkanderen, de rechtvaardigheid, het burgerlyk geluk uit denzelfen moeten voortvloeyen.

Kortom, zoo oit onze tegenstrevers den duivelskreet: ten oorlog! slaken zal, zullen wy het lied der engelen aenheffen: *Pax hominibus bonâ voluntatis*! Vrede aen de menschen die van goeden wille zyn.

Brief uit Mexiko.

De gebroeders Kelkermans van Diest, die als vrijwilligers dienen in het belgische legioen in Mexiko, hebben aen hunne moeder, broeder en zuster den hieronderstaenden brief toegestuurd: « Morelia, 10 november 1865.

« Geliefde Moeder, B. en Z., wy zullen u bekend maken de veldslagen die wy hebben bygewoond.

« Emmanuël heeft er vyf bygewoond, en onze

François is in zyn tweede gevecht gevangen genomen met Louis De Cuyper, Henri Deland en Gust Craninx (Smolders). Maer de keizer heeft stellig verklaerd, dat hy de prisonniers moet terug hebben al kostte zulks al zyne manschappen. Zoo dat wy met ongeduld wachten om onzen broeder te verlossen met de bajonnet op ons carabine.

« De kreet der Belgen is: *levon om levon!*

« Voor hetgeen wy van doen hebben is geen erg, daer zorg ik voor. Ik werk in den atelier der schoenmakers, en daer win ik ongeveer 4 frs.

« Zondags gaen wy gelyk uit, en dan drinken wy een goed *poulken* of eene flesch bier, en daermede zyn wy kontent.

« Zoo weest gerust voor ons. Wy troosten ons in ons lot, wy kunnen immers niet anders. Maer de tyd zal komen dat wy elkander zullen wederzien en dan zal onze blydschap overgroot zyn.

« Wy zyn op punt onzen gevangen genomen broeder weder te zien. Officieren vragen ons dagelyks of hy nog niet aengekomen is.

« Ik zou mynen broeder Rochus vergeten. In al onze veldslagen is hy niet van myne zyde geweest en heeft hy, jongeling van 20 jaren, als een held gestreden.

« Ook heeft de generael ons op het rapport geroepeen en gevraagd wat wy wilden, den grad van sergeant of het kruis. Wy hebben hem geantwoord dat wy streeden voor de eer, maer voor geen grad.

« Zoodat wy nu alle twee de medalie hebben van Tacamburo en van Sipago, en het kruis van Gandeloup. Maer met die medallien en kruis zyn wy soms drie dagen zonder eten, en schoon dit alles behalve plezierig is, weten wy ons in dit lot te troosten.

« Wy zyn op het punt naer den Staat van Mexiko terug te keeren om er onze verblyfsplaats te houden, in afwachting van naer het schoon Belgie te komen.

« Vele complimenten aen vrienden en kennissen, en zoohaast wy in Mexiko aenkomen zullen wy onze portretten afzenden.

« Hiermede enz.

« Emmanuël KELKERMANS. »

Het landbouwfeest te Roomen.

Het was Numa Pompilius die bestoot dat January de eerste maend van het jaer zou zyn, want onder Romulus begon hetzelve in de maend maart. De naam *Janitor*, welken men aen die maend gaf, kwam voort van den god *Janus*, wiens feest altoen gevierd werd en die als de poorter van den Olympus beschouwd werd.

Onder de eerste geslachten der fransche koningen begon het jaer met Kersmis. Karel IX bepaelde het begin ervan op den 1 January. Aldus is het nog geene d'ry eeuwen, dat nieuwjâer met het feest der Besnydenis samenvalt.

Het is in deze maend dat het hedendaegsche Roomen het landbouwfeest viert.

Den 17 January, feestdag van den H. Antonius, wydt men de herders, de kudden, de peerden, in één woord, men bidt voor alles wat van den veldarbeid leeft. De Transteveraensche en Montigniaensche voorlieden, welke men te Roomen by duizenden telt, geleiden dien dag hunne ryk gekurrasteerde peerden naer 't klooster der Camaldulen, alwaer zich het graf van den H. Antonius bevindt.

De peerden der Transteverianen en Montignianen komen daer niet alleen; men brengt er de peerden der ruyten van al de romeische prinsen, groote heren en ryke lieden der stad, om dezelve insgelyks te doen wyden.

De peerden uit elken stal zyn gezamenlyk aengespannen en de teugels worden door den eersten koetsier van elk huis gehouden. Men ziet er die twintig, vyf en twintig en zelfs dertig peerden met evenveel gemak mennien, alsof zy er slechts, twee of vier voordien.

De peerden uit de stallen van den Paus ontbreken er niet. Zy zyn ryk opgetuigd en worden door de *cavalcadours*, en stalknechten gevoerd.

Op de peerden volgen de kudden, welke de herders uit al de omstreken van Roomen aenbrengen; vervolgens eindigt de dag door een groot etmaal onder de opene lucht, opgedien op de kosten van de eigenaers der gronden, waer van de herders en de kudden afhangen.

De tafels worden in den Corso oppericht en niet alleen komen al de groote romeische heeren, maer zelfs de Paus, hetzjn een stuk koek, hetzjn een druppel wyn nemen, om het St-Antonius-feest met de herders te vieren.

De dagbladen van Londen melden ons, dat een afgezant van Koningin Victoria aen onzen Koning het orde van den Kousenband komt brengen. Dit ridderorde is, zooals men weet,

het hoogste van al de orders in Engeland. Er zyn in het geheel maar 26 leden, daarin begrepen de souverein van Engeland, welke grootmeester is.

De leden dragen boven de linker knie, de Koning aen den arm, eenen band van donkerblauw flouweel, met goud geborduurd. Zy hebben daerenboven, boven den linker schouder, een rood kruis met eenen kousenband omringd en eene ster van diamanten. Zy dragen verder van den linker naer den regterschouder een breed den blauwen band, aen welken het beeld van Sint-Joris te paerd hangt. De ceremonie-kleederen zyn het lang gewaad en den flouweelen mantel met een hoofddeksel van zwart flouweel.

De stichting van dit orde kluint op tot de XIVe eeuw. Het werd ingesteld door Eduard III, ter eere der gravin van Salisbury, wier kousenband hy had opgeraapt op een bal. Het is in diezelfde gelegenheid dat de Koning zegde: *honi soit qui mal y pense*, hetgeen de zinspreuk der orde werd en in de wapens van het koningryk werd opgenomen.

« La Paiz, meldt dat M. Van den Peereboom, minister van binnenlandsche zaken, van eene tante eene fortun heeft geërfd van 15,000 fr. jaerlysch inkomen.

« Het getal der belgische dagbladen is met 31 gedurende het jaer 1865 vergroot. Daer zyn er thans 304 waeronder meer dan 100 in de vlaemsche taal.

« De veepst is uitgeborsten te Loftinghe, arrondissement Oostende, in eene kudde van honderd twaelf schapen. Het is het eerste voorval van dien aard in België. Het hoorvee der pachting was over drie weken aengetast geworden, doch te laet, vermits de ziekte der schapen heeft aengetast. Acht dezer zieke dieren zyn gedood, de andere zyn afgezonderd; alle gemeenschap met de hoeve is afgesneden en waerschyntlyk zal gansch de kudde moeten geslagtofferd worden.

« De reezerte richt immer groote verwoestingen in Engeland aen. Zy heeft zich thans over gansch het land uitgestrekt. Te Chester, werden gedurende de laatste week 1631 dieren aengetast, en daer zyn er gemiddeld 162 per dag gestorven. In het graefschap van Oxford groeit de plarg aen, even als in dat van Suffolk. Men beproeft hulpmiddelen, doch zonder goed gevolg.

« Men schryft uit Charleroi, 4 January: In den nacht van 30 en 31 december is er in het bestuur van den brievenpost een belangryke diefstal gepleegd. Geheel een pak gebeargeerde brieven met waerden, zyn ontvreemd, men weet niet door wien of op welke wyze.

Ziehier de inlichtingen welke wy in het *Journal de Charleroi* aentreffen over den diefstal welke men op ongeveer 75,000 fr. schat.

« De laatste depeches van Charleroi voor Brussel en de beide Vlaenderen, worden des avonds, het kwart voor 11 ure, naer Luik verzonden, van waer ze met den expresstrein, komende van Duitschland, worden g'expedieerd; zy kunnen aldus in den morgen aen huis besteld worden. Zaterdag avond zoud het postbureau van Charleroi, zooals gewoonte, zyne brieven naer Luik; allen kwamen er aen, behalve degenen welke voor Brussel waren bestemd.

« Deze laatste bestonden in verschillige g'chargeerde brieven van bankhuizen dezer stad. Tot nu toe heeft men nog niet kunnen ontdekken hoe deze ontvreemding is kunnen gebeuren. Al wat men weet is dat men op eene helling, naby Luik, den omslag heeft gevonden, waerin de brieven waren vervat geweest, alsook papieren zonder weerde. Het g'eregt doet ieverig onderzoek.

« Men noemt een bankhuis dezer stad dat 30,000 fr en een ander dat 25,000 fr. verliest. »

« Men schryft uit Oostende, 3 jan.: De belgische postmael zondag avond van hier naer Dover vertrokken, is by het stormweder en stortzee van dien nacht, vergaen. Men zegt dat er 17 personen by die ramp het leven verloren hebben.

« Men schryft uit Bergen, 7 January:

Buiten de gewezen poort van het park is een zonderling ongeval gebeurd. Gedurende eene korte afwezigheid van den machinist wilde de vuurstoker de lokomotif doen heen en weer gaen. Ongeluklyk liep ze van het spoor en viel in het water. De stoker bezat echter nog tegenwoordigheid van geest genoeg om van de machien te springen en ontkwam het water dat water de schouw der lokomotif uitsteken. Wat den tender betreft, hy bevindt zich op den hoord van het water en men heeft te vergeefs beproeft, met behulp van twee lokomotieven, dezen op te trekken.

« Men schryft uit Wurtemberg (Duitschland):

« Vrydag, 22 december jl. 's namiddags ten 5 ure, wilde de heer Gustaaf Werner, eigenaar van den grooten zoologischen tuin te Stuttgart, voor een veertigtal personen een eene kunstverrichting met zijnen leeuw Mustapha vertooren, en begaf zich ten einde in het hok van dien leeuw en de leeuw, dat 's winters met glas bedekt is ter beschutting tegen de koude.

Werner, in zjn hemdsmouwen, ging op het bankje zitten dat in het hok stond en wilde juist met zjn kommando beginnen, toen hij, waerschyntlyk zonder schuld van den leeuw, het evenwigt verloor en op den grond viel, die door het natte stroo zeer glad was. Toen wierp de leeuw zich op zynen meester, en in tegenwoordigheid van de verschrikte toeschouwers, ontstond een kort maar vreeslyk gevecht tusschen het geweldige dier en den sterken man. Wel durde dien strijd slechts eenige seconden, maar toch lang genoeg om Werners leven in gevaer te brengen. De leeuw had hem ijslyk verwond, door hem te bityn en met de klauwen te slaan; en alleen aen de tegenwoordigheid van geest der volwassene dochter van Werner was het te danken, dat deze slechts in bedwelmde toestand uit het hok kwam. Pas had die dochter het gevaer bemerkt waarin haar vader verkeerde, of zij slingerde met alle kracht eene zware bank tegen den glazen wand van het hok, zoodat het knetteren van het brekende glas het woedende dier deed opspringen, en de leeuw zich van den bloedenden man verwijderde. Mustapha is door Werner opgevoed en behoort tot de schoonste exemplaren. Ten vorigen jare gaf hij zynen ongelukkigsten meester, by eene openbare voorstelling, eene waerschuwing, door hem in den arm te bityn. »

Militaire opstand.

Bayonne, 6 January.

De tydingen uit Madrid, van den 5, bevestigen dat generael Prim, aen het hoofd van 600 oproerlingen, in de richting van Tarazona is getrokken. De vernieling der bruggen van den Taeg hebben generael Zavala het de oproerlingen in te halen.

Het garnizoen van Avila, samengesteld uit 300 man, is in opstand gekomen en op Zamora getrokken; het getrouwe garnizoen der stad heeft den toegang ervan verdedigd.

Altoen zyn de opsmelingen naer Beneventi getrokken.

Madrid is volkomen rustig.

Sedert d'ry dagen ontbreken de tydingen uit den vreemde volkomen.

Generael Prim.

Men verzekert, dat generael Prim, die zeer populair is in Catalonië, op de ondersteuning der provincie rekende, alwaer hy talryke verstandhoudingen had, en dat zyne aanhangers der 3 proklamatiën in de vier intendentschappen welke van dit algemeen kapitaen afhangen, hebben verspreid. Voornamelyk te Barcelona, Tarragona, Levia en Gënolisa.

Deze proklamatiën noemden niemand; doch zy melden, dat een beroemt opperhoofd en van de bevolking bemind, eerlang zou aenkomen om zich aen haer hoofd te stellen, haer van de verdrucking te verlossen en haer geluk te verzekeren.

Men verzekert, dat die aanbiddingen geen hoegenaemden indruk op de inwoners hebben gemaakt, en dat deze kalm en onverschillig zyn gebleven. Deze omstandigheid is des te opmerkenswaardiger, daer Catalonië vroeger het centrum van de groote politieke agitatiën in Spanje was.

Italië.

Men schryft uit Rome:

De Paus de gelukwenschen der fransche officieren door de Hertog van Montebello voorgesteld, ontvangende, heeft zyne g'neegenheid en dankbaarheid voor het fransche leger uitgedrukt, zeggende, dat hy zich dees jier bezonderlyk aengedreven gevoelde om zyne erkentenis uit te drukken, ingezien het misschien de laatste maal was dat hy met plegtigheid het fransche leger mocht zegenen.

« De Paus voegde er de volgende woorden by:

« Na uw vertrek zullen misschien de vyanden » van de kerk en den H. Stoel Rome binnen » treden.

« Voor wat my aengaet, naer het voorbeeld » van Kristus in den hof van Olyven, zal ik » bidden voor geheel het fransche leger, voor » voor de keizerlyke familie, voor Frankryk en » ook voor dit arm Italië, hetwelk onder het » gewicht van zoovele kwalen gebukt gaet. »